

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 276. An & qualiter quilibet condonorum ejusdemrei partem
suam vendere possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

tori, ut se servet indemnum recipiendo ab illo pretium; cum nemo teneatur rem alienam cum proprio damno redigere ad meliorem statum. Quod posterius etiā admittant adversarii, negant tamen cum Molin. posse aliquem rem alienam extrahere ex illo statu deteriore, in quo fuit, ac deinceps in priorem statum cum damno domini rationabiliter inviti eandem collocare, ne alia dicendum, idem posse emptorem malafidei, de quo tamen id negant posteriores hi AA. Fundamentum vero prioris sententiae est; quod si dominus repeat ab emptore rem ei venditam, is eam restituere teneatur, & a Judge ad hoc compelli possit, etiam si, ut dictum, nihil ab eo recepturus; adeoque ad idem teneatur, dum dominus eam non repetit, vel quia non fecit, ubi ea sit, vel quia non potest eam vindicare ob deficientes probationes; cum talis non petitio dominii sit omnino per accidens respectu obligationis restituendi, utpote non fundata in petitione domini, sed in ipso iure, quod dominus ad rem suam haberet. Nihilominus potest his non obstantibus, ut habet communis, emptor bona fide rem restituere venditori, ubi prudenter judicat nullum inde damnum oriturum domino; eò quod venditor ipse sit sponte restitutus, vel dominus ab eo rem suam facile & sine incommmodo consequi possit. Molin. l.c. num. 1. apud Reiffenstuel. num. 111. qui etiam cum eodem num. 3. & Covar. loc. cit. addit emptorem bona fidei, postquam rem bona fide restituit venditori, putans id sibi licere ad recuperandum pretium, ad nullam amplius teneri restitutionem faciendam domino, etiā si ex eo damnum patiatur. Ut etiam, si Cajus rem bona fide emptam rursus bona fide vendat Titio, dominus nihil a Cajo prætendere potest, sed a Titio, hic tamen privatus equo per evictionem, actionem habet contra Cajum, & hic contra venditorem, pro quo Reiffenstuel. num. 113. citat Covar. Laym. Sanch. Sylv. Qualiter de cetero & quando teneatur venditor ad restitutionem domino faciendam ob venditionem rei alienae. vide apud de Lugo de J. & J. d. 17. f. 1.

Quæst. 273. An res litigiosa vendi possit?

R Esp. Tametsi hodiendum rem litigiosam vendi posse salvo jure tertii, afferat Struv. exercit. 46. th. 51. apud Muller. tit. de contrah. emp. th. 27. lit. 3. rem tamen propter vitium litigiosi ei inhærens vendi non posse juxta l. 1. & fin. C. de litig. cum communi tenet Lauterbach. ad tit. de contrah. emp. 18. quanvis addat, citatis pro hoc cit. l. 1. & fin. Franzk. cit. tit. à num. 145. venditionem illius non ipso jure, sed per exceptionem rei litigiosae annullari. Et constat ex toto tit. ut lite pendat. ubi quæst. 471. dixi, rerum litigiosarum alienationem prohibitum esse, & ipso jure nullam, vel per Judicem irritandam. item quæst. 470. num. 2. quod lite pendente super onere rei imposito aut ejus possessione possit alienari unā cum isto onere, & proprietatem sine possessione: item quæst. 471. num. 2. varios adduxi casus, in quibus rerum litigiosarum alienatio valida & licita. quæ vide.

Quæst. 274. An res dotalis vendi possint?

R Esp. Fundus dotalis vel alia res immobilis ab

uxore allata marito ad supportanda onera matrimonii alienari nequit. L. fundus. ff. de fund. dorat. Sic quoque rem donatam uxori propter nuptias, seu in compensationem & securitatem dotis maritus alienare, adeoque nec vendere potest aut hypothecare seu nomine hypothecæ obligare, etiā mulier consenserit, & juri suo renuntiarit; eaque venditæ competit mulieri in rem actio, seu utilis rei vindicatio. Auth. five à me. C. ad SC. Veltejan. Pith. b. t. num. 41. Wiestner. num. 74. Nisi jurasset se suæ renunciationi non contraventuram, ut Wiestner. citatis C. cum contingat. de jurejur. & c. licet. eod. in 6. Vel nisi post exactum biennium uxor deinceps alienationi, & quidem eo consenserit in scriptis dato, sintque in bonis mariti res alia, quibus indemnitatæ mulieris sufficienter cautum sit. cit. Auth. & Auth. ut immobilia ante nuptial. donation. §. & sanctius. coll. 5. ejusmodi autem geminatum consensum intervenisse, ex lapso 30. annorum, quibus mulier non contradixit, neque rem donatam propter nuptias repetivit, presumitur. Arg. c. per venit. b. t. Pith. loc. cit. citans Mascard. de probat. concil. 371. num. 92. quemadmodum istiusmodi solennitates extrinsecas ad alienationem necessarias intervenisse & tali temporis lapsu recte presumi ait Abb. in cit. c. per venit. n. 7.

Quæst. 275. Num res hypothecata vendi possit?

R Esp. Res in hypothecam tradita vendi potest ab eo, qui eam in pignus dedit, dominiumque illius unā cum hoc onere ei inhærente transferri in emptorem, nisi adjectum esset pactum de ea non alienanda. l. 7. §. fin. de distract. pignor. Covar. l. 2. var. resol. c. 15. num. 3. Tiraquell. de retract. corvent. §. 3. gl. 1. num. 6. quos citat & sequitur Struv. in ff. de contrah. emp. th. 26. lit. π. & ibidem Muller. qui tamen lit. 5. addit, excutiendum tertium possessorem hypothecæ, nisi prius debitoris bona excussa sint juxta Auth. hoc ita C. de pignor.

Quæst. 276. An & qualiter quilibet Condominorum ejusdem rei partem suam vendere possint?

R Esp. Quamvis de sua parte regulariter quilibet condoninorum quandoque disponere, adeoque & eam vendere, posse juxta l. 1. & 2. C. commun. divid. & l. 68. pro socio. idque etiam socio invitato, regulam esse dicat. Muller. ad tit. de contrah. emp. th. 26. lit. π. cum Struv. citans pro eo Perez, in Cod. cit. tit. &c. Nihilominus aliquem ex pluribus condoninis certam, quæ demonstrari possit rei communis pro indiviso partem alienare non posse, eò quod solus non sit dominus certæ partis in re communis, sed singuli condoninorum æquale jus obtineant in unaquaque rei communis parte, assentit Idem cum Besold. conf. 49. num. 3. &c. etiā partem suam pro indiviso condoninis vendere non prohibetur. l. 13. §. 17. ff. de act. empti. cit. l. 68. ff. pro socio. l. 1. & 2. C. comm. divid. ut Mull. citatis Mynting. Gratian. &c. Sed neque, dum alii potest suam partem ex re communis vendere etiam aliis, poterit adhuc eidem imponere servitatem. l. 6. §. 1. ff. comm. divid. Mull. loc. cit. Ficuum quoque vendentem rem communem posse ex privilegio sibi competente rem pro modica parte suam, & ita communem in solidum distrahere, salva

tamen manente parte pretii condomino juxta l. 2. C. de comm. rer. alien. & L. unic. C. de vendit. rer. fiscal. habet Muller. L. cit. lit. v. vide de his pluribus legistas ad tit. comm. divid.

Quæst. 277. Quæ sint præterea, quæ vendit nequeant ex speciali ratione, aut etiam certis personis?

1. **R**esp. primò: Vendit prohibentur ratione scandali oritur emptori, dum re empta abusurus est ad peccatum, de Lugo. cit. d. 26. f. 2. num. 19. Addens, quod nihilominus in eo casu venditio sit valida, & pretium à venditore retineri, imò ab eodem re tradita exigiri possit ab emptore, si res venditori non restituatur.

2. Resp. secundò: Prohibetur quoque venditio venenati, hoc est, quod nullo modo adjectio alterius materia usui nobis esse potest: Secus est de veneno, quod mixtum aliis nocendi naturam deponit, prò ut statuitur. L. quod sepe. §. 2. ff. de contrab. empt. Nihilominus licet venena quædam in usum quoque bonum adhiberi possint, ob peri-

culum tamen abusus quibuslibet indifferenter hominibus, notis & ignotis, pueris, fatuis, ineptis, & contra quos est præsumptio nocendi, vendi prohibetur à pharmacopolis, & in Rebus publicis bene constitutis plures salutares iis præscribuntur ordinantia circa hanc veneni venditionem servandæ de quibus videri potest. Muller. l.c. Th. 27. lit. a.

3. Resp. tertio: Prohiberi etiam possunt & solent quandoque merces certæ, quarum alias commercium licitum est, ne expòtentur ad exteros illisque vendantur, quæ ex inde dicuntur contrabandæ. quod nomen unde deriveatur, vide apud Muller. l.c. lit. u. Sic etiam Christiana mancipia Iudæis & hereticis vendi prohibentur. L. unic. C. ne Christian. mancip. & ibi Brunnen. Sunt & multa alia, quæ legibus civilibus vendi prohibentur, de quibus vide Azor. Tōm. 3. l. 8. c. 3. quorum tamen omnium prohibitio non videtur amplius esse in usu. Licet autem venditio aut delatio armorum & aliorum ad Christiani nominis hostes sit prohibita in Bulla Cœnæ talisque prohibitio sit in usu, putat tamen de Lugo loc. cit. num. 20. eam non esse inviadam.

CAPUT QUARTUM.

De

Pretio Rerum Venalium.

Quæst. 278. Quid sit pretium & in quo consistat?

1. **R**esp. ad primum: Pretium tametsi late sumatur pro omni eo, quod aliqui datur in compensationem vel remunerationem aliquicunque ab alio accepti vel præstati. Arg. l. 37. ff. de minor. l. 29. §. 2. ff. ad Leg. Jul. de adulti. atque ita etiam, quod datur in causa transactionis, pretium dicatur. l. 6. §. 3. ff. de brs qui infam. not. Quin & merx, quæ in contractu permutationis pro merce datur, in hac latissima significatione dici possit pretium. Strictè tamen sumptum, pro ut est substantiale constitutum contractus emptionis & venditionis (qui quia olim in usu non erat, dum tantum contractus permutationis exercebatur, nullum quoque pretium constitutum erat. Aristotel. I. politic. c. 6. & l. 1. ff. de contrab. empt. Castrop. tr. 33. d. 5. p. 2. num. 1.) est illud, quod in emptione ex parte emptoris pro re seu merce venali promittitur. Sumitur ex §. 2. Inst. b. t. Lauterbach. in ff. b. t. §. 28. Dicitur primò: illud: intelligendo per hoc non mercem (quia cum merx pro merce datur, est alius contractus, nempe permutationis, etiam si contrahentes emptionem nominent; cum partes non possint mutare contractuum substantiam Lauterbach. loc. cit.) sed aliquid, quod jure gentium inventum, ex publica autoritate valorem habens, quod reliqua omnia comparari possunt. Castrop. loc. cit. Unde etiam pretium non dicitur estimationem, ut Castrop. sed potius illud, quo res vendenda estimatur. l. 16. ff. de pignor. ut Lauterb. l. c. Dicitur secundò: quod promittitur: non enim requiritur ad efficiendum contractus emptionis, ut illico detur seu solvatur pretium, sed sufficit promitti. l. 2. b. t.

2. Resp. secundò: Consistit pretium in num-

mis seu pecunia. l. 1. ff. b. t. ubi etiam pecunia origo narratur. Lauterbach. l.c. Muller. l.c. lit. a. Siquidem illud, quod tanquam instrumentum stabile commutationum & commerciorum, etiam inter longe diffitos exercendorum, & loco rerum aliarum in permutationibus adhibetur solitarum, deportatum de loco in locum saepe difficultum defervire debebat, tale esse debebat ut facilem sui & commodum usum praberet, quodque homines communis quadam opinione & consensu adamarent, cujusque estimatione publica autoritate constituta omnem in negotiationibus contentionem dirimere, quale quid est pecunia. de quo vide Aristotel. l.c. Unde jam etiam cum Mantic. & aliis deducit Lauterbach. §. 41. quod, si quis pro re promitteret pecuniam à Principe reprobata, non fore emptionem, sed si accederet traditio, innominatum contractum; eo quod nummus sit materia habens certam & publica autoritate impositam estimationem, quæ valor seu bonitas extrinseca dicitur, sine qua subsistere nequit, adeoque nec habere rationem pretii. Et quidem consistit pretium in pecunia numerata, seu nummis ad numerum solvendis. cit. l. 1. ff. & §. 2. Inst. b. t. AA. cit. Quatecumque appenditur aurum in certo pondere. V.g. Duæ unciae pro merce, non tam pretii quam mercis loco censetur, & non dicitur emplio, sed permutatio. Lauterbach. loc. cit. cum Maul. tr. de emp. & vendit. tit. 4. à num. 17. Quod si vero res & pecunia simul pro merce promittitur animo contrahendi emptionem. V.g. pro equo bos & 2o Imperiales, contractus sustinetur tanquam emptio & venditio, & res instar additamenti habetur, & in partem pretii venit. Arg. l. 6. §. 1. & l. 21. §. 4. ff. de A. E. V. Lauterbach. loc. cit. §. 39. citatis Mantic. de tac. & ambig. convent. l. 25. tit. 2. à n. 2. Carpzov. p. 2. const. 32. def. 15. Mudæ. adl. 7. §. 1. & l. 37. ff. b. t. num. 9. &c. Idque etiam res excedat